

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719010203
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6719010203.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Slavojka Sendeckého, v trestnej veci obžalovaného H. X. na verejnom zasadnutí dňa 04. marca 2020, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 11.09.2019, sp.zn. 3T/54/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného H. X. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 21.12.2018 v čase okolo 22.00 hod. v meste W., na ulici L. XX/X vnikol do priestorov budovy P. Z.W. tak, že preskočil plot a vošiel do zadného dvora budovy, kde prineseným šraubovákomp páčil plastové vchodové dvere v oblasti zámku aj v ich hornej časti a po nadvihnutí dvere bez poškodenia zámku otvoril, následne vošiel do priestorov budovy a vypol hlavný istič dodávky elektrickej energie a kópiou pravého kľúča od riaditeľne, ktorý mal predchádzajúci deň k dispozícii, a ktorého kópiu si dal zhotoviť v W., odomkol dvere vedúce do riaditeľne, v ktorej priestoroch trhnutím otvoril uzamknuté dvere skine, z ktorej odcudzil K. W. pokladničku s rozmermi 15x10x5 cm v hodnote 2,- Eur, drevenú pokladničku s rozmermi 15x10x5 cm v hodnote 2,- Eur a T. W. pokladničku s rozmermi 30x20x10 cm v hodnote 3,- Eur, v ktorých sa nachádzali listiny a finančná hotovosť spolu vo výške 240,- Eur, čím subjektu Špeciálna základná škola, Partizánska 26/4, Krupina, IČO: 35 984 473 spôsobil škodu odcudzením pokladničiek a finančných prostriedkov vo výške 227,- Eur, subjektu Občianske združenie Škrupinka so sídlom na adrese Partizánska 26, Krupina, IČO: 42 011 817 škodu odcudzením finančných prostriedkov vo výške 20,- Eur a spoločnosti DOMAPLAST s.r.o. so sídlom na adrese Horné Semerovce 150, IČO: 36 566 021 škodu poškodením dverí vo výške 139,60 Eur,

pričom tak konal napriek tomu, že bol trestným príkazom Okresného súdu v Mladej Boleslavi, sp.zn. 17T/98/2018 zo dňa 30.11.2018, právoplatným dňa 30.11.2018 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 205 ods. 1 písm. d) Trestného zákonníka Českej republiky a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov s odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 189 ods. 2 s použitím § 36 písm. l), n) Tr.zák., § 37 písm. h), m) Tr.zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr.zák., § 41 ods. 1, 2 Tr.zák., § 42 ods. 1, 2 Tr.zák. a § 49 ods. 2 Tr.zák. úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. bol obžalovaný na výkon tohto trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. bol zrušený rozsudok Okresného súdu Zvolen, č.k. 3T/94/2018 zo dňa 01.04.2019, ktorým bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky so skúšobnou dobou 5 rokov s probačným dohľadom, a to vo výroku o treste.

Ostatné výroky rozsudku Okresného súdu Zvolen, č.k. 3T/94/2018 zo dňa 01.04.2019 zostali nedotknuté.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr.zák. bolo obžalovanému uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, ktoré podľa § 74 ods. 2 Tr.zák. potrvá, kým si to bude vyžadovať jeho účel.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodeným, a to Špeciálnej základnej škole Krupina škodu vo výške 227,- Eur, Občianskemu združeniu Škrupinka škodu vo výške 20,- Eur a DOMAPLAT s.r.o. škodu vo výške 139,60 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr.por. bol poškodený DOMAPLAST s.r.o. odkázaný so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 25.09.2019, a to proti výrokom o treste a o ochrannom opatrení.

Argumentoval tým, že súd prvého stupňa mu uložil trest formálne, bez toho, aby správne aplikoval zásady ukladania trestu uvedené v § 34 Tr.zák., najmä § 34 ods. 3 Tr.zák., podľa ktorého má byť pri ukladaní trestu zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody by však neprímerane postihlo celú jeho rodinu, v ktorej panujú ťaživé pomery. Výraznými zdravotnými ťažkosťami trpí jeho matka R. X., taktiež jeho otec H. X., ako aj jeho brat T. X.. Sestra P. X. navštevuje Z.W. a stojí rodičov nemálo peňazí. Ak by bol tri roky vo výkone trestu, nemal by im kto finančne vypomôcť, keďže títo poberajú pomoc v hmotnej núdzi, prípadne invalidný dôchodok. Žiadny lekár nevie odhadnúť, ako sa bude vyvíjať zdravotný stav jeho rodičov a koľko peňazí bude stáť ich liečba. Mrzí ho, že bol ľahkovážny a narobil svojim príbuzným veľa starostí, ako aj to, že porušil podmienku českého súdu. Zdôraznil, že s uloženým trestom, pokiaľ ide o výšku súhrnného a úhrnného trestu súhlasí, avšak nesúhlasí so spôsobom jeho výkonu a žiadal, aby mu bol výkon uloženého trestu podmienene odložený s určením skúšobnej doby 5 rokov. Bol ochotný podrobiť sa dohľadu mediačného a probačného úradníka nad jeho osobou a sľúbil, že bude viesť riadny život.

Pokiaľ ide o uložené ochranné opatrenie poukázal na to, že bol vyhotovený nový znalecký posudok Y. Y. X., z ktorého vyplýva, že u neho nezistila známky aktívnej závislosti na drogách a neodporúčala realizovať žiadnu formu ochrannej psychiatrickej, protialkoholickkej, ani protitoxikomanickej liečby, najmä, ak jeho pobyt na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 3 Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, ako aj vo výroku o uložení ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou, a sám rozhodol tak, že mu uloží súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorý sa podmienene odloží a uloží sa probačný dohľad nad jeho správaním s určením skúšobnej doby v trvaní 5 rokov.

Na verejnom zasadnutí obhajca obžalovaného poukázal na dôvody uvedené v písomne vyhotovenom odvolaní a navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a vo výroku o ochrannom opatrení, následne rozhodol rozsudkom tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého mu podmienene odloží na primeranú skúšobnú dobu, za súčasného uloženia probačného dohľadu.

Obžalovaný sa pripojil ku konečnému návrhu jeho obhajcu, uznal, že sa nesprával v súlade so zákonom, ale všetko sa to stalo len v dôsledku toho, že bral drogy a pohyboval sa v nevhodnom prostredí.

Prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že napadnutý rozsudok považuje v celom rozsahu za zákonný a správny, vrátane trestu, ktorý je spravodlivý, vzhľadom na kriminálnu minulosť obžalovaného, a preto navrhol jeho odvolanie ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba v zákonnej lehote, a to proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné, následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku o treste a o ochrannom opatrení a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nebolo podané dôvodne.

Pokiaľ ide o otázku viny, okresný súd na hlavnom pojednávaní procesným postupom podľa § 257 ods. 7 Tr.por. prijal vyhlásenie obžalovaného, že sa cíti vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktorý bol právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr.zák., v dôsledku toho bol výrok o vine nenapadnuteľný odvolaním a v tejto časti nadobudol rozsudok právoplatnosť. To platí aj pre výrok o náhrade škody, ktorý nebol napadnutý odvolaním žiadnou z procesných strán.

Pokiaľ ide o úvahy o druhu a výmere trestu uloženého obžalovanému, odvolací súd sa stotožnil s výrokom prvostupňového súdu, ktorý obžalovanému uložil vyššie uvedený trest odňatia slobody, vrátane

jeho výmery a spôsobu výkonu. Okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré bol podľa Trestného zákona povinný prihliadnuť, v zmysle ust. § 34 ods. 4 Tr.zák. vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, zhodnotil aj osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy. Obžalovaný konal v tzv. priamom úmysle, jeho pohnútkou bola ziskuchtivosť.

Okresný súd správne zistil u obžalovaného existenciu dvoch poľahčujúcich okolností, a to, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a úprimne ho oľutoval, ako aj to, že napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní svojej trestnej činnosti (ust. § 36 písm. l/, n/ Tr.zák.). Zároveň zistil existenciu dvoch priťažujúcich okolností, a to, že spáchal viac trestných činov, keďže mu ukladal súhrnný trest aj za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b) Tr.zák. z rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 01.04.2019, sp.zn. 3T/94/2018, taktiež aj to, že už bol za trestný čin odsúdený (ust. § 37 písm. h/, m/ Tr.zák.). Keďže poľahčujúce okolnosti boli s priťažujúcimi v rovnováhe v pomere 2 : 2, nedošlo ani k zníženiu hornej hranice, ani k zvýšeniu dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorá bola za prisnejší z trestných činov v rozpätí 4 roky až 10 rokov. K zvýšeniu hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu však došlo v dôsledku aplikácie ust. § 41 ods. 2 Tr.zák., ktorá dosiahla 13 rokov a 4 mesiace. Okresný súd postupoval v súlade so zákonom, keď obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne a zároveň ho na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Namiesto bolo aj zrušenie rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 01.04.2019, sp.zn. 3T/94/2018 vo výroku o treste, ktorým mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého mu bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu 5 rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu. Súhrnný trest bol obžalovanému ukladaný správne, keďže bol odsúdený aj za prečin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za jeho iný trestný čin.

Krajský súd však poznamenáva, že nesprávne a nadbytočné bolo vo výroku o treste uvedené to, že išlo zároveň o úhrnný trest, keďže súhrnný trest je špeciálnym druhom úhrnného trestu, a taktiež boli nesprávne uvedené ustanovenia § 41 ods. 1 Tr.zák. a § 42 ods. 2 Tr.zák., druhé z nich bolo správne uvedené pri zrušení predchádzajúceho rozsudku len v časti vo výroku o treste, avšak išlo len o formálne pochybenie, ktoré nemalo vplyv na zákonnosť uloženého trestu (malo byť uvedené len ust. § 42 ods. 1 Tr.zák. s poukazom na ust. § 41 ods. 2 Tr.zák.). V súlade so zákonom bolo použité zmierňovacie ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr.zák., preto bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby prihliadajúc najmä na jeho pomery, keďže rodičia a jeden zo súrodencov trpia vážnymi zdravotnými problémami a ďalší súrodenec je maloletou osobou, s výchovou ktorého má obžalovaný záujem pomáhať. Okrem toho mohol byť obžalovanému mimoriadne znížený trest aj podľa ust. § 39 ods. 4 Tr.zák. per analogiam, keďže na hlavnom pojednávaní vyhlásil vinu ohľadne obžalobného skutku, čo možno taktiež hodnotiť výrazne v jeho prospech. Sprísnenie uloženého trestu v odvolacom konaní neprichádzalo do úvahy, keďže odvolanie podal len samotný obžalovaný (tzv. zákaz „reformatio in peius“).

Prvostupňový súd nepochybil ani v tom, keď obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože tento bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Podmienečný odklad uloženého trestu odňatia slobody na primeranú skúšobnú dobu, tak ako sa toho domáhal obžalovaný, nebol možný, pretože to priamo vylučuje ust. § 49 ods. 2 Tr.zák., keďže obžalovaný sa dopustil trestných činov počas plynutia skúšobnej doby podmienečného odsúdenia za predchádzajúcu trestnú činnosť, ktoré mu bolo uložené uvedeným trestným príkazom Okresného súdu v Mladej Boleslavi. Okrem toho, takýto postup neprichádzal do úvahy aj preto, že obžalovaný mal za sebou rozsiahlu kriminálnu minulosť, keď sa opakovane dopúšťal rôznej úmyselnej trestnej činnosti a doposiaľ uložené tresty evidentne nevedli k jeho náprave.

Správnym a zákonným bolo aj uloženie ochranného protitoxikomanického liečenia obžalovanému, a to ústavnou formou, keďže tento je dlhodobým užívateľom rôznych návykových látok, pod vplyvom ktorých sa naivac dopúšťa trestnej činnosti, pričom doposiaľ neabsolvoval súdom uložené a nariadené ochranné liečenie. Jeho abstinencia počas výkonu väzby bola nútená, a preto aj závery znalkyne v ďalšej trestnej veci o tom, že nie je nutné, aby mu bolo uložené ochranné liečenie, nie sú v tomto konaní takého významu, ktorý by mal za následok to, že by mu nebolo potrebné ochranné liečenie uložiť.

Jedine uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody za súčasného uloženia uvedeného ochranného opatrenia zabezpečí v danom prípade v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu, a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvok represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, pričom takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr.zák. a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.
S poukazom na vyššie uvedené dôvody krajský súd odvolanie obžalovaného, považujúc ho za nedôvodné, v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku, zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.